

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Hjertetyven (Lau Lauritzen Sr., DK, 1919)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1555/a (pdf: p. 2–15)

Ns 1555/b (pdf: p. 16–35)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

H. Laurin Di
Tromsø 8/11/13

" Den, der le'r sidst.....!"

Lystspil.

Manuskriptet tilhører: Poul Gregaard.

Søndergade 35. B.

Lystspillet: " Den, der ler sidst.....! " skildrer et feteret Danserindes Eventyr, hvor en forsmaaet men utrættelig Elsker endelig gaar af med Sejren paa en ret aparte Maade, idet han ved sine originale Indfald stadig søger at faa den uindtagelige Fæstning til at kapitulere, hvad der først lykkes ham, da Tilfældet gør ham til Kammerat med en Bisse, der fusker i Tyvefaget.

TEKST: EVOE MARJA ' s første Optræden.

1. "Olympia-Teatrets" Tiskuerplads.

Mondant Publikum. Huset fuldt. Paa Scenen optræder den for sin Skønhed berømte Evoe Marja.

Hendes Optræden former sig som en stormende Succes. Larmende Ovationer og Masser af Blomster.

I en Loge nær Scenen sidder Henry med sine Venner. Som alle andre har de ikke Øjnene fra den besnærende Danserinde, der just nu afslutter første Afdeling under det voldsomste Bifald.

Tæppet falder endelig efter en Række Fremkaldelser.

2. Henry's Loge.

I det lystige Lag af glade Venner diskuteres begejstret det Indtryk, som Evoe just har gjort.

Henry har anbragt sig i lidt Afstand fra de øvrige og har taget sin Visitkortmappe frem. Han har skrevet noget og holder samtidig Øje med at de øvrige intet ser. Han tilkalder Kontrolløren og anmoder denne om at bringe Kortet til Mademoiselle Marja og faa Besked med tilbage.

3. Evoe's Paaklædningsværelse.

Evoe modtager Kur af sine Tilbedere, der kommer fra deres Loger. Der er fuldt op af pragtfulde Blomster. I et Glas Champagne hilser hun nedladende og koket paa dem alle. Kontrolløren kommer og overrækker hende Henry's Kort. Hun tager det nysgerrigt og læser:

Henry's Visitkort. Nu har jeg fuggt Dem fra By til By i 2 Maaneder. Da De dog tilsidst maa bønføre mig, saa gør det hellere nu. " Det uundgaaelige er det haabløst at kæmpe imod. Jeg elsker Dem! Det nytter ikke at De forsøger at undgaa mig. Derson De ^{end dette} indser dette mødes vi efter Forestillingen i Vestibulen.

HENRY CORNO.

Loge A.

Da Evoe har læst dette slaar hun en skraldende Latter op, kalder de andre om sig, læser det op for dem og viser dem Kortet. Almindelig Moro. Til den ventende Kontrollør siger hun at der intet Svar er.

4. Henry's Loge.

Kontrolløren vender tilbage og meddeler Henry Resultatet. De øvrige spidser Øren og kommer med drillende Bemærkninger til ham. Han tænder sig smilende en Cigaret og siger: "Ja, vent bare!" Man bryder op.

5. Vestibulen.

Henry med Vennerne kommer gaaende . Han overtaler dem til at gaa. De gør Ophævelser og gentager deres Drillerier.^{5a 5b} Da han nu langt nede i Korridoren faar Øje paa Evoe, gør han kort Proces med Vennerne, tager dem uden videre i Frakkekraven og sætter dem i Gang.

Evoe kommer , sammen med sine Tilbedere. Henry staar urokkeligt og ser paa hende. Da hun er ud for ham , standser hun et Øjeblik, vender sig hvidskende til de to af hendes Tilbedere, der gaar paa hver sin Side af hende og sender Henry et skadefro og ironisk Blik. Henry staar stadig aldeles upaavirket. Dette foraarsager at Evoe og hendes ledsagende Herrer finder ham uhyre komisk og ganske uforbeholdent giver de sig deres Munterhed i Vold, idet de gaar videre. Evoe undlader ikke at vende sig om og sende den upaavirkelige nye Tilbeder et foragteligt Blik.

Han følger langsomt efter.

6. Udenfor Teatret.

Evoe med Vennerne stiger op i Bilen efter at de atter har moret sig over Henry, der er kommet tilsyne i Portalen.

Da Bilen er kørt, staar Henry og ser efter den , hæver Fingeren og siger : " Vent ".

TEKST:

HENRY'S HÆVN.

Dagen efter. Marja's 2'den Optræden.

7. Vestibulen.

Foran Billetkontoret staar en Mængde Mennesker, der vil have Billet men faar det nedslaaende Svar at alt er udsolgt. En Bil er kommet og ud af den stiger Evoe's Tilbedere, som heller ikke kan faa Billetter. Fra en anden Bil er Henry sprunget ned og gaar , ikke uden en vis hoverende Stolthed forbi de forbløffede Venner til Evoe, der lange i Ansigtet ser efter Henry, da han forsvinder i Portalen, hvor der ikke ses andre end Kontrollørerne.

5a
Evoes Paahæng
vokale
Rev og Venner
forlader Voldet

8. Evøe's Paaklædningsværelse.

Evøe gør sig i Stand til at optræde, bistaaet af Paaklædersken. Hun sidder med en Bunke Aviser, som hun farer igennem og paa alle hendes kaade Indfald, hvormed hun laver Løjer med Paaklædersken fremgaar det tydeligt at hun er i udmærket Lune over de gode Anmeldelser.

Direktøren kommer ind, bukker smilende og fortæller hende at alt er udsolgt. Han ser paa Klokken og lader hende forstaa at det nu er Tid til at begynde.

Hun begynder da at koste med Paaklædersken og fuldender sin Kostymering; gaar sammen med Direktøren.

9. Scenen.

I Baggrunden Tæppet. Evøe fulgt af Direktøren. Evøe giver sig til at kigge gennem Hullet i Tæppet Hun farer forfærdet tilbage, ser et Øjeblik atter paa Direktøren og derefter igennem Kighullet. Atter farer hun tilbage og spørger den forundrede Direktør om han muligvis vil holde Grin med hende. Han ryster uforstaaende paa Hovedet. "Saa se selv" siger hun og trækker ham hen til Kighullet.

10. Kighullet.

hvor igennem Tilskuerpladsen ses. Den er fuldkommen tom. Kun et eneste Menneske ses siddende midt nede i Parkettet. Det er Henry.

11. Scenen.

"Hvad er Meningen" spørger den ophidsede Evøe. "Jeg forstaaer det ikke men nu skal jeg undersøge det" svarer den ligesaa forbavsede Direktør og løber afstede

Ha T Billetkautøed - Direktøren farer at vide af Hænderne

12. Tilskuerpladsen. *at en Herre har købt alle Billetterne*

Henry breder sig i alsin Velde. Han tager flere Gange utaalmodigt sit Uhr frem og ser paa det, da Tiden for Forestillingens Begyndelse allerede er overskredet.

Direktøren ses nu nærme sig fulgt af en Kontrollør. Han nærmer sig ærbødigt bukkende til Henry og henvender et Par Spørgsmaal til ham. Som Svar herpaa tager Henry en tre fire Bundter Billetter op og viser frem.

"Jeg har købt alle Billetterne. Det var rart, hvis De snart vilde begynde"

Den aldeles imponerede Direktør trækker sig dybt bukkende tilbage.

13. Scenen.

Som en tirret Løvinde vandrer Evøe op og ned langs Fortæppet. Af og til kigger hun ud og løfter rasende og truende Hænderne mod Himlen. Endelig kommer Direktøren og fortæller hende at den i Parkettet siddende Herre har opkøbt hele Teatret og at Forestillingen maatte sin Begyndelse. "Forestilling" raaber hun opbragt "der er ikke Tale om at jeg danser for ham alene". Den fortvivlede Direktør maa anvende sin yderste Overtalelsesevne, ledsaget af Trudslar og Bønner inden den rasende Evøe endelig indvilliger. Lettet giver Direktøren Signalet til at Forestillingen kan begynde.

14. Tilskuerpladsen.

Tæppet gaar op og Evøe danser ind. En mægtig Buket bliver slynget op til hende af Henry. Hun danser uden at værdige ham et Blik. Da Dansen slutter, falder Tæppet.

15. Scenen.

Paaklædningsjomfruen, der har ventet i Kulissen nærmer sig nu til Evøe og lægger en Kaabe om hende. Hun tager derefter den store Buket op fra Gulvet og giver Evøe den. Denne støder den fra sig indtil Paaklædersken gør hende opmærksom paa det vedhæftede Kort. Hun river det af og læser:

"Jeg glæder mig til at være sammen med Dem i Aften! Jeg venter i Vestibulen."

HENRY CORNOA.

Evøe bliver endnu mere opbragt end hun allerede har været. Hun river Buketten fra Paaklædersken og slynger den ned paa Jorden. Da hun er paa Vej til Garderoben vender hun dog pludseligt om og giver den af Angst og Bæven rystende Paaklæderske Ordre til at gaa hen og samle den op.

16. Vestibulen.

Henry staar paa samme Sted som foregaaende Aften. Nede i Korridoren kommer Evøe, bærende paa Buketten. Da hun er ud for Henry, letter han paa Hatten. Hun besvarer ikke hans Hilsen men kaster Buketten for Fødderne af ham. Haanlig og utilnærmelig skrider hun ud mod den ventende Bil.

17. Udenfor Teatret.

Evøe stiger ind i sin Bil og kører væk. Henry staar atter og ser efter den, stadig smilende. Han tager

sit Uhr frem, ser smilende paa det og derefter slenttør han ned ad Gaden.

18. Udenfor Evoe's Hus.

Bilen kører op og Evoe gaar ind.

19. Evoe's Boudoir. og tilstedende Paaklædningsværelse (Dob-
beltdekoration, saa der kan panoreres fra den ene til den
anden)

Pigen modtager Evoe med den Besked at der er bragt en stor Buket Blomster op til hende. Hun ser paa den og aabner nysgerrigt Brevet og læser:

TEKST: Da De jo næppe tager den første Buket med hjem har jeg her sendt dem en anden til Erstatning.

19a. *Lad
Svige, Kærlig hilsen til alle for altid*

Paa snarlig Gensyn.
HENRY CORNO.

19b.

Hovedrystende over en saa forudseende Frækhed kaster hun Buketten i en stor Lænestol. Hun gaar hen til den elektriske Knap til Bingeapparatet og ringer paa Pigen der kommer ind med en Bakke med forskellig Frugt, Vinkaraffel og Glas. Hun sætter det fra sig paa et lille, orientalsk Bord. Evoe sender hende afsted og siger hun kan gaa i Seng. Pigen nikker Godnat og gaar, hun har dog forinden hjulpet Evoe af Kjolen og givet hende et (saavidt Censuren tillader) bedaarende Negligee-Kostyme paa, som hun har hentet fra det bagved liggende Soveværelse, hvor en allerkesteste og lækker Himmelseng ses.

19c.

*Evoes Boudoir
Evoe
Frugt - Vin
Kærlig hilsen
Svige til Vinduet*

19d. Evoe lader sig nu synke ned i sine Drømme og har anbragt sig i en af de paa begge Sider af det orientalske Bord anbragte Lænestole. Hun gør sig det rigtigt hyggeligt, spiser af Frugterne, nipper til Vinen. Hun faar nu Øje paa Buketten, der ligger i den anden Lænestol. Efter i et Par Øjeblikke at have kigget lidt paa den, tager hun den op, holder den ud for sig, ser paa den og smiler koket til den og "spiller" i det hele taget en lille Scene, som overlades til Fremstillerindens fri Fantasi. I Buketten symboliserer hun sin nye Tilbeder og da hendes skælmske Leg er til Ende, kaster hun den atter med et foragteligt Smil hen i Lænestolen. Selv kaster hun sig i den anden, tænder sig en Cigaret og puster store Røgskyer fra sig. Hun fortaber sig i Drømmerier. (Boudoirbelysning, enkelt Lampe med dæmpet Skær.)

TEKST:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Da Evoe var slumret ind, blev hun vækket ved en underlig Lyd.....

20. Evoe's Boudoir.

Evoe sidder, blidt henslumret. Pludseligt vaagner hun med et Sæt, stirrer ud for sig og lytter....! Hun

tager sig angst til Hjertet, lister med stor Forsigtighed hen til Døren og gennem

20a. Nøglehullet

Paaklædningsværelset ser hun til sin navnløse Rædsel en fremmed Mand ganske ugenert staa og rode i hendes store Klædeskab. Han vender Ryggen til. (Det er Svup-Nikolaj). Et aabentstaaende Vindu, hvor en Stump af en Stige rager op fortæller tydeligt om de Hensigter, den fremmede har.

20B Evoc Boudoir

Evoc har kun kastet et flygtigt Blik derind. Hun er skrækslagen og overvejer, hvad der kan gøres. Hun lister sig forsigtigt væk fra Døren og støtter sig op til Væggen, raadvild. Endelig faar hun Tanke for Telefonen. Gaar hen til den, holder paa Klokken, forlanger Politistationen.

20C Bobbelbillede. Politistation

Evoc telefonerende.

Politiassistent, der faar Melding om Tyveriet.

Tekst: " Vær bare rolig lille Dame, vi kan være hos Dem om 20 Minutter. Kan De ikke nok opholde Tyven saalænge."

20D Evoc Boudoir

Evoc lægger Telefonen og lister sig hen til sin Lænestol, som hun anbringer i respektfuld Afstand fra Døren. Hun vender Stolens høje Ryg mod Døren, sætter sig i den og trækker angst og bange Benene op under sig. Hun ser paa Stueuhrets Skive. Klokken er 10 Minutter over 12.

Tekst: En uventet Chance.....forden udholdende Elsker.

21. Udenfor Villaen.

Henry kommer vandrende ned ad Villavejen og standser svarmerisk udenfor Gitterlaagen. Han sender et Fingerkys op imod den Elskedes Vinduer, da han pludseligt opdager, at Porten staar aaben. "Skulde det være en Opfordring" tænker han og lister ind.

22. Haven ved Villaen.

Om et af Husets Hjørner kommer Henry forsigtigt spejdende. Han opdager da, at der op til første Sals Vinduet er anbragt en Stige og at Vinduet er aabent." Ha" tænker han enten er dette en Rival ----- eller en Røver...;i alle Tilfælde maa jeg derop. Han gaar forsigtigt, stadig iført sin høje Hat og elegante Overfrakke, op ad Stigen.

23. Paaklædningsværelset.

Svup-Nikolaj sysler fredeligt og uforstyrret

med Evoes Rober. En sort Halvmaske , som han har fundet blandt nogle Kostumer har han taget paa .

I det aabentstaaende Vindu i Baggrunden dukker nu Henry forsigtigt og lydløst op. Han faar straks Øje paa den ivrigt optagne "Svup"Nikolaj. Et forstaaende Smil glider sejr sikkert over Henry's Ansigt og stadig staaende udenfor Vinduet paa Stigen, siger han pludseligt, idet han letter sin elegante Cylinder:

Tekst: Go' Aften.....!

"Svup-Nikolaj" , hvem dette kommer aldeles uventet, sætter sig med et Sæt i Tøjbunken , idet han vender sig og opdager Henry. Henry strækker beroligende Haanden ud imod ham og stiger roligt ind i Stuen, ~~SMIX~~ gaar hen til den stadig maskerede Nikolaj, der hypnotiseret har stirret paa Henry. Idet denne strækker Haanden ud, siger han:

Tekst: Mit Navn er Nehmenberg. Bliv bare ved, kære Kollega. Jeg arbejder i ~~SMIX~~ Smykker. Jeg ser De har en anden Branche!

Svup-Nikolaj stirrer stadig forbavset . Forsigtigt tager han Masken af Ansigtet og aabenbarer nu et aldeles uimodsigeligt "Bisse" Fysiognomi af den godmodige og gemytlige Slags. Hans Mistro faar hurtigt Ende ved Henrys dikre Optræden. Efter et Par orienterende Forklaringer fra "Svup-Nikolaj's" Side, ledsaget af zünftige Haandbevægelser, gaar Henry hen til Døren og kigger gennem

23 A. Nøglehullet.

Evans Roubair
hvor han ser Stuen , Lampen, der lyser ned over den højryggede Lænestol, der jo vender Ryggen imod Nøglehullet. Af Evoe ser han kun hendes ene Ben, som hun nu har lagt over Armlænet, saa det derved rager udenfor Stolen.

23 B. Tæppehøjningen
Da Henry har set, skal Nikolaj jo ogsaa se. Han ser det og Billedet vises atter. Evoe rører Foden tilfældigt. " Svup Nikolaj" ser op paa Henry og siger: " Det ser Fa'ens godt ud, hva Du? . Han er næsten ikke til at faa fra Nøglehullet. Men Henry tager ham op og siger:

Tekst: Se her, Kammerat, her har Du 100 Kr. - saa holder Du op for i Aften og gør kun, hvad jeg siger. Jeg giver Dig Haanden paa at Du skal slippe godt fra det.

Nikolaj kigger ~~SMIX~~ op paa Henry, der rækker ham en Seddel og stikker Haanden ud imod ham. " Den er svart" siger Nikolaj og slaar til. Henry giver ham nu en hel Del Instruktioner og peger afvekslende paa Døren , paa Vinduet og paa det store Klædeskab. Nikolaj nikker stadig forstaaende. Da det er forbi, opfordrer Henry ham til at gaa ind i det store Skab. Det gør han idet han siger: " Du ka' altsaa være ganske rolig, Kammerat, jeg ska nok lave den, saadan , som Du ve'ha'et! " Henry faar ham puffet ind drejer Nøglen om og putter den i Vestelommen. Et Øjeblik staar han og tænker sig om. Tager derefter en sort Halvmaske fra Tøjbunken , sætter den paa og læster sig hen til Døren , som han aabner. Der panoreres nu hen til Stuen med Lænestolen, hvor Evoe stadig sidder sammenkrøben og følger Uhrets gang. Henry er kommet igen=

23 d. *Lena Bonde*

nem Døren og nærmetsig forsigtigt til Stolen. Evøe, der har sidet og vipet med Benet hører nu pludselig Støj og farer forærdet sammen i Stolen, lyttende og skævende. Henry gaar stadig nærme-re. Pludselig farer Evøe op og vil skriige men i et Spring er Hen-rey hende ved hende. Lægger roligt sin Haand paa hendes Arm, som hun dog hurtigt trækker tilbage. Han siger:

Tekst: Go' Aften! Værikke bange - jeg gør Dem ikke noget ondt.

Evøe kigger noget beroliget op paa ham. Henry ser sig ~~XX~~ orienterende om i Stuen og gaar roligt hen og lader som han har i Sinde at se Skufferne efter. Evøe følger ham spændt, forbløffet over den maskerede fremmedes kolossale Frækhed. Hun skæver op til Uhret og ser at den mangler 5 Minutter i halv. Det gælder altsaa om at opholde Tyveknægten bare disse fem Minutter til Poli-tiet kommer. Hun er nu fuldkommen tryk for at han ikke har i Sin-de at foretage sig noget ondt imod hende. Henry er standset ved en Chiffoniere, hvis Kunstgenstande han underkaster et nærmere Ef-tersyn. Da han tager fat i en af Hankene, der er anbragt paa Skuf-ferne, mener Evøe at han vil undersøge disse og glad over at kom-me til at foretage sig noget, der vil opholde den formentlige Indbrudstyv, kravler hun nu ned fra Stolen og tager op af sin Ta-ske et Bundt Nøgler, som hun med et Smil rækker ham, nydende Situ-ationen, hvad der bevirker at hun gør det paa en saadan Maade, der næsten er den langselsfulde og smægtende Elsker formeget. Han ta-ger yderst varsomt Nøglerne af hendes fremstrakte Haand og faar da Øje paa det elegante Halssmykke, som hun bærer. Han peger paa det og gør en Bemærkning derom. Evøe, der forstaar at han vil hav-det, giver sig straks til at forsøge at aabne Laasen. Det vil ik-ke lykkes hende og hun stamper lidt irriteret i Gulvet og ser der-efter smilende til Henry og siger: "De kommer til at hjælpe mig! Han ved ikke rigtig, hvad han skal tro men er lykkelig over for første Gang at komme sin Tilbedte s a a nær. Han nærmer sig, ta-ger Hænderne op til hendes Hals. Hun staar afventende med Hovedet bøjet let bag over, seende smilende paa den sorte udgrundelige Halvmaske, der skjulær Tyvens ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ Øjne for hende men ikke den nederste Del af Ansigtet. Men dette bedaarende Smil er Henry formeget. Med et voldsomt Tag river han Evøe til sig, slaar Armene om hendes Hals, bøjer hendes Hoved bag over og trykker et lidenskabeligt Kys paa hendes Kys paa hendes Mænd. Hun river sig løs og ser ham forærdet an. Men med et raskt Tag har han revet Masken af Ansigtet, strækker Hænderne ud imod hende og siger:

Tekst: "Herregud - jeg er jo den "Uundgaaelige" .....!
~~XXXXX~~

Evøe er faret hen i den anden Krog af Værelset. Al hen-des kokette Blidhed, som hun kunde tænke sig at anvende over for den formentlige Indbrudstyv for at holde ham op indtil Politiet ~~XX~~ kom, er nu som blæst bort. Hun dirrer af indestængt Harme og Rase-ri over at være ført saa eklatant bag Lyset. Hun peger rasende hen imod Døren, fra hvilken Henry er kommen. Hun forstaar at det nu ikke kan lade sig gøre at overantvorte sin standhaftige Tilbe-der til Politiet, da han jo ihvertfald ikke har haft forbryderiske Hensigter. Dirrende af Vrede siger hun:

Tekst: Ud med Dem! Jeg vil ikke se Dem for mine Øjne!

Henry staar et Øjeblik og ser paa hende, strækker der-

23 D
Paa den Haand
Hvildet

paa Haanden ud mod hende men hun gentager sin bydende Haandbevægelse mod Døren. Henry bukker dybt og trækker sig ind gennem Døren, fulgt af Evøe. Han gaar hen til Vinduet og ud deraf. Staaende paa Stigen, letter han elegant Hatten. Just som han vil til at gaa, kommer han ~~XXXXX~~ tilsyneladende i Tanke om at han har glemt at aflevere Nøglen til det store Klædeskab. Han rækker den til hende, gennem Vinduet:

Tekst: " Aah, undskyld Frøken - det er Nøglen til Deres Klædeskab, værsgod og tak for Laan! "

Højest forundret tager Evøe Nøglen og ser fra Henry hen til Klædeskabet. Først nu ser hun Tøjbunken paa Gulvet. Dette gør hende pludselig uvis. Skulde han alligevel have haft i Sindet at stjæle. Hun løber hen, stikker Nøglen i Klædeskabet og lukker op. " Svup-Nikolaj " der med Længsel har afventet dette Befrielsensøjeblik, vælter nu ud og i god Overeensstemmelse med de ham givne Instruksjoner, agerer han nu " Røver " og farer mod Evøe, der har hvinet op. Heltemæssigt er Henry, der naturligvis med Vilje har fremkaldt denne Situation sprunget til. Med Bra-vour omarmmer han beskyttende den forskrækkede Evøe og et Par Replikker mellem Henry og " Svup-Nikolaj ", der er beregnet paa at sætte Henry i et tilstrækkelig heroisk Relief hos den Skønne, bringer hende den Fornemmelse at hun kan takke Henry for sin Redning. Pludselig studser de alle.

24. En elektisk Klokke

ses kimende.

Evøe siger:

Tekst: " ~~XX~~

Undskyld mine Herrer - - et Øjeblik!

Hun gaar. Henry og " Svup-Nikolaj " staar lyttende og ser uvist paa hinanden. " Kom her " siger Henry, trækker sin Overfrakke af og lægger den paa en Stol i Nærheden af hans høje Hat, som han tidligere har lagt fra sig. Han begynder nu at kaste alt Tøjet ind i Skabet, saa der ikke ses noget Spor af Nikolajs Færd. Nikolaj hjælper med og faar ogsaa Henry's Hat og Overfrakke derind, uden at Henry i Farten lægger Mærke dertil. Saa tager Henry til Slut " Svup-Nikolaj " og smækker ham atter ind i Skabet. Han faar lige lukket Døren til, da to Politimænd, fulgt af Evøe kommer ind. Henry staar smilende og tænder sig en Cigaret. Evøe studser, ser at Nikolaj er væk og at intet i Stuen bærer Mærke af Indbruddet. Henry bukker let for Politimændene, ser fixerende paa Evøe, der endnu er ganske overrumplet og ikke ved om hun skal udlevere sin utrættelige og egentlig charmerende Tilbeder eller søge at befri ham for Ubehageligheder, som han jo for hendes Skyld har udsat sig for. Uden at flytte Blikket fra Evøe, siger Henry:

Tekst: " Mit Navn er Grev Henry Corno, Frøken Evøe Marja's Forlovede. Tyven er lige flygtet gennem Vinduet. Han har intet stjaalet. "

Det har givet et magtigt Ryk i Evøe ved denne sidste

fabelagtige Dristighed men hendes blidere Følelser vinder Overhaand over hendes Betænkeligheder og hun møder hans Blik og hører hans Ord uden at ytre noget. Politimændene fremsætter et Par Bemærkninger, hvortil Henry tager Initiativet til at sige at de saa godt kan gaa hjem igen, de kan dog ikke faa fat i XXX Tyven, der er over alle Bjerge. De trækker sig tilbage med Buk og gaar.

Evoe har staaet urokkelig og set uudgrundeligt frem for sig. Henry nærmer sig nu bag hendes Ryg og skæver over hendes Skulder. Han synes at opdage et ganske lille begyndende Smil paa den Skønnes Løber og han ser hende polisk ind i Øjnene. Smilet vokser og pludselig ligger hun i hans Arme i et langt Kys.....!

Alt har de glemt .....

Men "Svup-Nikolaj" inde i Skabet har ikke glemt dem. Døren til Skabet gaar op. Han staar iført Henrys Frakke og høje Hat og breder Armene ud, sigende:

Tekst: " Gra'de'le'er Herska'vej ..... I har min Vøl-si-nel-se"

Forbløffet farer de fra hinanden. "Svup-Nikolaj" der dog føler sig som Situationens Herre, gaar roligt hen til Vinduet, kigger ud: "Banen er fri", han staar op i Vinduet og gaar ned paa Stigen. " Hov, hov... min Frakke...og min Hat..! siger Henry og løber hen imod ham. Nikolaj sætter sit mest indsmigrende Ansigt op og siger bedende:

Tekst: " Aah - ta' og la' me' beholde Frakken og Sø - lin-dern te' Min'ne om I-døl-len. "

XX

Henry kan ikke staa for hans bedebnde Fjas og siger smilende til ham: " Naah saa behold den da" "Svup-Nikolaj" gør en dyb Reverens med Hatten og forsvinder under Vinduet.

Evoe har moret sig kosteligt over Optrinet og slaar med et Sæt Armene om Henrys Hals og kysser ham.

31. УХИМНИХ

~~3-5a-8-~~

Enamel - T.

20a, 23, ~~23a~~, 23B, 23D, 24.

Vehicle

5-5B-~~16~~-16-

Wharf Enamel. ~~17~~-17-

Brigs of Enamel ~~10-12-14B-14D-~~

3 Bulletproof 11a.

Wharf Enamel ~~18~~ 19a. 19b. ~~20~~ 21. 21a

Det skæbnefulde

DEN, DER LER SIDST.....

Ronden
Verdens

Stk. Nr. 58.

Hovedpersoner:

Evoe Marja, berømt Danserinde.
Henry Corno.

Bipersoner:

Direktøren.
Henry's Venner.
Evoe's Tilbedere.
Publikum.
Kontrollører.
Evoe's Paaklæderske.
" Kammerjomfru.
"Svup-Nikolaj", Bisse.
Politibetjente.

X Proclamation betydet af thi Skryde

Evoe Marja's første Optreden.

1. "Olympia Teatrets" Tilskuerplads.

Paakl.

Pers. Rekv:

Mondant Publikum. Huset fuldt. Paa Scenen optræder den før sin Skønhed berømte Evoe Marja. Hendes Optreden former sig som en stormende Succes. Larmende Ovationer og Masser af Blomster. I en Loge nær Scenen sidder Henry med sine Venner. Som alle andre har de ikke Øjnene fra den besnørende Danerinde, der just nu af-

slutter første Afdeling under det voldsomste Bifald. Tøppet falder endelig efter den Række Fremkaldelser.

A. Henrys Loge.

Paakl.

Pers. Rekv:

I det lystige Lag af Venner diskuteres begejstret det Indtryk, som Evoe just har gjort. Henry har anbragt sig i lidt Afstand fra de andre og har taget sin Visitkortmappe frem. Han har skrevet noget og holder med det samme Øje med at de øvrige ikke faar noget at se. Han tilkalder Kontrolløren og anmoder denne om at bringe Kortet til Mademoiselle Marja og faa Besked med tilbage.

B. Evoe's Paaklædningsværelse.

Paakl.

*Tilbedere går til - skænker Evoe
Evoe modtager Henrys Kort*

Pers. Rekv:

Evoe modtager Kur af sine Tilbedere, der kommer fra deres Loger. Der er fuldt op af pragtfulde Blomster. I et Glas Champagne hilser hun nedladende og koket paa dem alle. Kontrolløren kommer og overrekker hende Henrys Kort. Hun tager det nysgerrigt og læser:

Henry's Visitkort. Nu har jeg fulgt Dem fra By til By i 2 Maaneder. Da De dog tilsidst maa bønhøre mig, saa gør det helere nu. "Det uundgaaelige er det haabløst at kæmpe imod. Jeg elsker Dem! Det nytter ikke De forsøger at undgaa mig. Dersom De endelig indser dette mødes vi efter Forestillingen i Vestibulen.

Henry Corno.

Loge A.

Da Evoe har læst dette slaar hun en skraldende Latter op, kalder de andre om sig, læser det op for dem og viser dem Kortet. Almindelig

Moro. Til den ventende Kontrollør siger hun at der intet Svar er.

4. Henrys Loge.

Paakl.

Pers. Rekv:

Kontrolløren vender tilbage og meddeler Resultatet. De øvrige spidser Øren og kommer med drillende Bemærkninger til ham. Han tænder sig smilende en Cigaret og siger: "Ja, vent bare!" Man bryder op.

5. Vestibulen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Henry med Vennerne kommer gaaende. Han overtaler dem til at gaa. De gør Ophævelser og gentager deres Drillerier.

5 a. Evoes Paaklædningsværelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Evoe og Vennerne forlader Værelset.

*Herrerne ind - Kammerherren byder
Evoe Reven*

5 b. Vestibulen.

Da Henry nu langt nede i Korridoren faar Øje paa Evoe, gør han kort Proces med Vennerne, tager dem uden videre i Frakkekraven og sætter dem i Gang. Evoe kommer, sammen med sine Tilbedere. Henry staar urokkeligt og ser paa hende. Da hun er ud for ham, standser hun et Øjeblik, vender sig hvidskende til de to af hendes Tilbedere, der gaar paa hver sin Side af hende og sender Henry et skadefro og ironisk Blik. Henry staar stadig aldeles upaavirket. Dette forårsager at Evoe og hendes ledsagende Herrer finder ham uhyre komisk og ganske uforbeholdent giver de sig deres Munterhed i Vold,

Evøe undlader ikke at vende sig om og sende den upaavirkelige nye Tilbeder et foragteligt Blik. Han følger langsomt efter.

6. Udenfor Teatret.

Paakl.

Pers. Rekv:

Evøe med Vennerne stiger op i Bilen efter at de atter har moret sig over Henry, der er kommet tilsyne i Portalen. Da Bilen er kørt, staar Henry og ser efter den, hæver Fingeren og siger: "Vent!".

Text: Henry's Hævn. Dagen efter. Marja's anden Optræden.

7. Vestibulen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Foran Billetkontoret staar en Mængde Mennesker, der vil have Billetter men faar det nedslaaende Svar at alt er udsolgt. En Bil er kommen og ud af den stiger Evøes Tilbedere, som heller ikke kan faa Billetter. Fra en anden Bil er Henry sprunget ned og gaar, ikke uden en vis hoverende Støthed forbi de forbløffede Venner til Evøe, der lange i Ansigtet ser efter Henry, da han forsvinder i Portalen, hvor der ikke ses andre end Kontrollørerne.

8. Evøe's Paaklædningsværelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Evøe gør sig i Stand til at optræde, bistaaet af Paaklædersken.

Hun sidder med en Bunke Aviser, som hun farer igennem og paa alle hendes kaade Indfald, hvormed hun laver Løjer med Paaklædersken fremgaar det tydeligt at hun er i godt Lune over de gode Anmeldelser. Direktøren kommer ind, bukker smilende og fortæller hende at alt er udsolgt. Han ser paa Klokken og lader hende forstaa at det nu er Tid at begynde. Hun begynder da at koste med Paaklædersken

og fuldender sin Kostymering; gaar sammen med Direktøren.

~~8.~~ Scenen.

Paakl.

Pers. Rekv:

I Baggrunden Tøppet. Evøe fulgt af Direktøren. Evøe giver sig til at kigge gennem Hullet i Tøppet. Hun farer forfærdet tilbage, ser et Øjeblik atter paa Direktøren og derefter igennem Kighullet. Atter farer hun tilbage og spørger den forundrede Direktør om han muligvis vil holde Grin med hende. Han ryster uforstaaende paa Hovedet: "Saa se slev" siger hun og trækker ham hen til Kighullet.

10. Kighullet.

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor igennem Tilskuerpladsen ses. Den er fuldkommen tom. Kun et eneste Menneske ses siddende midt nede i Parkettet. Det er Henry.

~~11.~~ Scenen.

Paakl.

Pers. Rekv:

"Hvad er Meningen" spørger den ophidsede Evøe. "Jeg forstaar det ikke men nu skal jeg undersøge det" svarer den ligesaa forbavsede Direktør og løber afsted.

11a. I Billetkontoret.

Paakl.

Pers. Rekv:

Direktøren faar at vide af Kassereren at en Herre har købt alle Billetterne.

12. Tilskuerpladsen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Henru breder sig i al sin Vælde. Han tager flere Gange utaalmodigt

*12 - De kommer hen til Henry
12a - Vorbilled af de og Henry*

146 surly this and 14 of 14a

~~14 B~~ Not killed of Henry
~~14 C~~ Two in i myd Kottium
~~14 D~~ Not killed of Henry

sit Uhr frem og ser paa det, da Tiden for Forestillingens begyndelse allerede er overskredet. Direktøren ses nu nærme sig fulgt af en Kontrollør. Han nærmer sig ærbødigt bukkende til Henry og henvender et Par Spørgsmaal til ham. Som Svar herpaa tager Henry en tre fire Bundter Billetter op og viser ham.

"Jeg har købt alle Billetterne. Det var rart, hvis De snart vilde begynde". Den aldeles imponerede Direktør trækker sig dybt bukkende tilbage.

13. Scenen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Som en tirret Løvinde vandrer Evøe op og ned langs Fortæppet. Af og til kigger hun ud og løfter rasende og truende Hænderne mod Himlen. Endelig kommer Direktøren og fortæller hende at den i Parkettet siddende Herre har opkøbt hele Teatrets Billetter og at Forestillingen maa tage sin Begyndelse. "Forestilling" raaber hun opbragt "Der er ikke Tale om at jeg danser for ham alene" Den fortvivlede Direktør maa anvende sin yderste Overtalelsesevne, ledsaget af Trusler og Bønner inden den rasende Evøe endelig indvilliger. Lettet giver Direktøren Signalet til at Forestillingen kan begynde.

14. Tilskuerpladsen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Tæppet gaar op og Evøe danser ind. En nægtig Buket bliver slynget op til hende af Henry. Hun danser uden at værdige ^{ham} ~~XXXXX~~ et Blik. Da Dansen slutter, falder Tæppet.

15. Scenen.

Paakl.

Pers. Rekv:

*14 - Tæppet gaar op - Evøe danser ind
i et øjeblik af Dansen*

Paaklædningsjomfruen, der har ventet i Kulisserne nærmer sig nu til Evøe og lægger en Kaabe om hende. Hun tager derefter den store Buket op af Guldets og giver Evøe den. Denne støder den fra sig indtil Paaklædersken gør hende opmærksom paa det vedhæftede Kort. Hun river det af og læser: "Jeg glæder mig til at være sammen med Dem i Aften! Jeg venter i Vestibulen."

Henry Corno.

Evøe bliver endnu mere opbragt end hun allerede har været. Hun river Buketten fra Paaklædersken og slynger den ned paa Jorden. Da hun er paa Vej til Garderoben vender hun dog pludseligt om og giver den af Angst og Bæven rystende Paaklæderske Ordre til at gaa hen og samle den op.

16. Vestibulen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Henry staar paa samme Sted som foregaaende Aften. Nede i Korridoren kommer Evøe, bærende paa Buketten. Da hun er ud for Henry, letter han paa Hatten. Hun besvarer ikke hans Hilsen men kaster Buketten for Fødderne af ham. Haanlig og utilnærmelig skrider hun ud mod den ventende Bil.

17. Udenfor Teatret.

Paakl.

Pers. Rekv:

Evøe stiger ind i sin Bil og kører væk. Henry staar atter og ser efter den, stadig smilende. Han tager sit Uhr frem, ser smilende paa det og derefter slentrer han ned af Gaden.

18. Udenfor Evøe's Hus.

Paakl.Pers. Rekv:

Bilen kører op og Evøe gaar ind.

~~18.~~ Evøe's Boudoir.Paakl.Pers. Rekv:

*Evøe modtager Blomster fra Henry
Smider Blomsteren fra sig*

Pigen modtager Evøe med den Besked at der er bragt en stor Buket Blomster op til hende. Hun ser paa den og aabner nysgerrigt Brevet og læser: Da De jo næppe tager den første Buket med hjem har jeg her sendt Dem en anden til Erstatning.

Paa snarlig Gensyn

Henry Corno.

Hovedrystende over en saa forudseende Frækhed kaster hun Buketten i en stor Lænestol.

~~18a.~~ Gade.Paakl.Pers. Rekv:

Svup-Nikolaj lusker udenfor Huset.

~~19 b.~~ Evøe's Boudoir.Paakl.Pers. Rekv:

Evøe beder om Frugt og Vin.

~~19 c.~~ Udenfor Huset.Paakl.Pers. Rekv:

Svup-Nikolaj sætter Stige til Vinduet.

~~19d.~~ Eboe's Boudoir.

*Evøe ind fra Baggærdet - Søkker sig i
Vinduet - Hun bruger sig af
af Vin*

*Evøe tager Brevet
og læser det - smider det ud
fra sig*

Paakl.

Pers. Rekv:

Evøe lader sig nu synke ned i sine Drømme og har anbragt sig i en af de paa begge Sider af det orientalske Bord anbragte Lænestole.

Hun gør sig det rigtig hyggeligt, spiser af Frugterne, nipper til Vinen. Hun faar nu Øje paa Buketten, der ligger i den anden Lænestol. Efter i et Par Øjeblikke at have kigget paa den, tager hun den op, holder den ud for sig, ser paa den og smiler koket til den og "spiller" i det hele taget en lille Sæne, som overlades til Fremstillerindens frie Fantasi. I Buketten symboliserer hun sin nye Tilbeder og da hendes skælmske Leg er til Ende, kaster hun den atter med et foragteligt Smil hen i Lænestolen. Selv kaster hun sig i den anden, tænder sig en Cigaret og puster store Røgskyer fra sig. Hun fortaber sig i Drømmerier. (Boudoirbelysning, enkelt Lampe med dæmpet Skær)

Text: Da Evøe var slumret ind, blev hun vækket ved en underlig Lyd..

20 a. Paaklædningsværelset - Ringer ind i Svup's - tænder.
 20 a. Evøe's Boudoir.

Paakl.

Pers. Rekv:

Evøe sidder, blidt henslumret. Pludselig vaagner hun med et Sæt, stirrer ud for sig og lytter.....! Hun tager sig angst til Hjertet, lister med stor Forsigtighed hen til Døren og gennem

20 a. Paaklædningsværelset.

Nøglehulsbillede.

ser hun til sin store Skræk en fremmed Mand ganske ugenert staa og rode i hendes store Klædeskab. Han vender Ryggen til hende. (Det er Svup_Nikolaj). Et aabentstaaende Vindue, hvor en Stump af en Stige rager op og fortæller tydeligt om de Hensigter, den fremmede har.

20 b. Evoe's Boudoir.Paakl.Pers. Rekv:

Evøe har nu kastet et flygtigt Blik derind. Hun er skrækslagen og overvejer, hvad der kan gøres. Hun lister sig forsigtigt væk fra Døren og støtter sig op til Væggen, raadvild. Endelig faar hun Tanke for Telefonen. Haar hen til den, holder paa Klokken, forlanger Politistationen.

20 c. Politistationen.Paakl.Pers. Rekv:

Evøe telefonerende.

Politiassistent, der faar Melding.

Text: "Vær bare rolig lille Dame, vi kan være hos Dem om 20 Minuter. Kan De ikke nok opholde Tyven saa længe."

20 D. Evøes Boudoir.Paakl.Pers. Rekv:

Evøe lægger Telefonen og lister hen til sin Lænestol, som hun anbringer i respektfuld Afstand fra Døren. Hun vender Stolens Ryg mod Døren, ~~XXXXXX~~ sætter sig i den og trækker angst og bange Benene op under sig. Hun ser paa Stueuhrets Skive+ Klokken er 10 Minutter over 12. Text: En uventet Chance.....for den udholdende Elsker.

21. Udenfor Villaen.Paakl.Pers. Rekv:

Henry kommer vandrende ned ad Villavejen og standser sværmerisk udenfor Gitterlaagen. Han sender et Fingerkys op imod den Elskedes

Xi Vinduer, da han pludselig opdager, at Porten staar aaben.

"Skulde det være en Opfordring" tænker han og lister ind.

22. Haven ved Villaen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Om et af Hurets Hjørner kommer Henry forsigtigt spejdende. Han opdager da, at der op til første Sals Vinduer er anbragt en Stige og at Vinduet er aabent. "Ha" tænker han enten er det en Rival----- eller en Røver....; i alle Tilfælde maa jeg derop. Han gaar forsigtigt stadig iført sin høje Hat og elegante Overfrakke, op ad Stigen.

23. Paaklædningsværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Prinde finder masken i Skab
læge en paa - Henry ind - forsvinder sig for
Prinde - peger gennem Njlsbilledet
Svup-Nikolaj. sysler fredeligt og uforstyrret med Evoes Rober.

En stor Halmaske, som han har fundet blandt nogle Kostumer har han taget paa. I det aabentstaaende Vindue i Baggrunden dukker Henry forsigtigt og lydløst op. Han faar strax Øje paa den ivrigt optagne "Svup-Nikolaj. Et forstaaende Smil glider sejr sikkert over Henrys Ansigt og stadig staaende udenfor Vinduet paa Stigen, siger han pludseligt, idet han lætter paa sin elegante Cylinder:

Go' Aften.....

"Svup-Nikolaj", hvem dette kommer aldeles uventet, sætter sig med et Sæt ned i Tøjbunken, idet han vender sig og opdager Henry. Henry strækker beroligende Haanden ud imod ham og stiger roligt ind i Stuen, gaar hen til den stadigt maskerede Nikolaj, der hypnotiseret har stirret paa Henry. Idet denne strækker Haanden ind, siger han: Mit Navn er Nehmenberg. Bliv bare ved, kære Kollega. Jeg arbejder i Smykker. Jeg ser De har en anden Branche!.

"Svup-Nikolaj" stirrer stadig forbavset. Forsigtigt tager han Masken af Ansigtet og aabenbarer nu et aldeles uimodsigeligt "Bisse" Fysiognomi af den godmodige og gemytlige Slags. Hans Mistro faar snart Ende ved Henrys sikre Optreden. Efter et Par oroenterende Forklaringer fra Svup-Nikolaj's Side, ledsaget af zunftige Haandbevegelser, gaar Henry hen til Døren og kigger gennem

~~23~~ a. Evøe's Boudoir.

Nøglehulsbillede.

Paakl.

Evøe har Nøglehullet

Pers. Rekv:

hvor han ser Stuen, Lampen der lyser ned over den højryggede Stol, der jo vender Ryggen imod Nøglehullet. Af Evøe ser han kun hendes ene Ben, som hun nu har lagt over Armlænet, saa det derved rager udenfor Stolen.

~~23~~ B. Paaklædningsværelset.

Paakl.

*Henry gives Billedet Døren - gennem Billedet
: Hæved - tager Hæved og sat paa - gaar
nu Døren*

Da Henry har set, skal Nikolaj jo ogsaa se. Han ser det og Billedet vises atter. Evøe rører Foden tilfældigt. "Svup-Nikolaj" ser op paa Henry og siger: "Det ser Fa'ens godt ud, hva Du?. Han er næsten ikke til at faa fra Nøglehullet. Men Henry tager ham op og siger: "Se her, Kammerat, her har Du 100 Kr.- saa holder Du op for i Aften og gør kun, hvad jeg siger. Jeg giver Dig Haanden paa at Du skal slippe godt fra det." Nikolaj kigger op paa Henry, der rækker ham en Seddel og stikker Haanden ud imod ham. "Den er svart" siger Nikolaj og slaar til. Henry giver ham nu en hel Del Instruktioner og peger afvejlende paa Døren, paa Vinduet og paa det store Klædeskab. Nikolaj nikker stadig forstaaende. Da det er forbi,

opfordrer Henry ham til at gaa ind i det store Skab. Det gør han idet han siger: "Du ka' altsaa være ganske rolig, Kammerat, jeg ska nok lave den, saadan, som Du ve'ha'en! Henry faar ham puffet ind og drejer Nøglen om og putter den i Vestelommen. Et Øjeblik staar han og tænker sig om. Tager derefter en sort Halvmaske fra Tøjbunken, sætter den paa og lister sig hen til Døren, som han aabner. Der panoreres nu hen til Stuen med Lenestolen, hvor Evoe stadig sidder sammenkrøben og følger Uhrets Gang. Henry er kommet igennem Døren

23 C. Evoe's Boudoir.

Paakl.

Pers. Rekv:

Evoc har Stuen - Henry ind - hun giver ham Nøglerne - Han bygger hende hin viese hende ind.

og nærmer sig forsigtigt Stolen. Evoe, der har siddet og vippet med Benet hører nu pludselig Støj og farer forferdet sammen i Stolen, lyttende og skælvende. Henry gaar stadig nærmere. Pludselig farer Evoe op og vil skringe med i et Spring er Henry henne ved hende. Lægger roligt sin Haand paa hendes Arm, som hun dog hurtigt trækker tilbage. Han siger: Go' Aften! Vær ikke bange - jeg gør Dem ikke noget ondt. Evoe kigger noget beroliget paa ham. Henry ser sig om i Stuen og gaar roligt hen og lader som han har i Sinde at se Skufferne efter. Evoe følger ham spændt, forbløffet over den maskerede fremmedes Frøkhed. Hun skæver op til Uhret og ser at der mangler 5 Minnutter til Politiet kommer. Hun er nu fuldkommen tryg. for at han ikke har i Sinde at foretage sig noget ondt imod hende. Henry er standset ved en Chiffoniere, hvis Kunstgenstande han underkaster et nærmere Eftersyn. Da han tager fat i en af Hæn- kene, der er anbragt paa Skufferne, mener Evoe at han vil under-

søge disse og glad over at komme til at foretage sig noget, der vil opholde den formentlige Indbrudstyv, kravler hun nu ned fra Stolen og tager op af sin Taske et Bundt ~~Rængæx~~ Nøgler, som hun med et Smil rækker ham, nydende Situationen, hvad der bevirker at hun gør det paa saadan en Maade, der næsten er den længselsfulde og smøgtende Elsker formeget. Han tager yderst varsomt Nøglerne af hendes fremstrakte Haand og faar da Øje paa det elegante Hals-smykke hun bærer. Han peger paa det og gør en Bemærkning derom. Evoe der forstaar at han vil have det, giver sig strax til at forsøge at aabne Laasen. Det vil ikke lykkes hende og hun stamper irriteret i Gulvet og ser derefter smilende paa Henry og siger: "De kommer til at hjælpe mig! Han ved ikke rigtig hvad han skal tro men er lykkelig over for første Gang at komme sin Tilbedte saa nær. Han nærmer sig, tager Hænderne op til hendes Hals. Hun staar afventende med Hovedet bøjet letover. Seende smilende paa den sorte uudgrundelige Halvmaske, der skjuler Tyvens Øjæe for hende men ikke den nederste Del af Ansigtet. Men dette bedaarende Smil er Henry for meget. Med et voldsomt Tag river han Evoe til sig, slaar Armene om hendes Hals, bøjer hendes Hoved bagover og trykker et lidenskabeligt Kys paa hendes Mund. Hun river sig løs og ser ham forfærdet an. Men med et raskt Tag har han revet Masken af Ansigtet, strækker Hænderne ud imod hende og siger: Herregud - jeg er jo den "Uundgaaelige".....!

Evoe er faret hen i den anden Krog af Værelset. Al hendes kokette Blidhed, som hun kunde tænke sig at anvende over for den formentlige Indbrudstyv for at holde ham op til Politiet kom, er nu som blæst bort. Hun dirrer af indestængt Harme og Raseri over at være

ført saa eklatant bag Lyset. Hun peger rasende henimod Døren, fra hvilken Henry er kommen. Hun forstaar, at det nu ikke kan lade sig gøre at overantvorte sin standhaftige Tilbøder til Politiet, da han jo ihvertfald ikke har haft forbryderiske Hensigter. Dirrende af Vrede siger hun: Ud med Dem! Jeg vil ikke se Dem for mine Øjne! Henry staar et Øjeblik og ser paa hende, strækker derpaa Haanden ud mod hende men hun gentager sin bydende Haandbevægelse mod Døren. Henry bukker dybt og trækker sig ind gennem Døren, fulgt af Evøe.

24. ~~25. B.~~ Paaklædningsvørelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Evøe befaler Henry at gaa - Henry und at Stigen - Niels frem fra Stabet - overfatte Evøe - Evøe - Henry kammer - venter Evøe

Han gaar hen til Vinduet og ud deraf. Staaende paa Stigen, letter han elegant paa Hatten. Just som han vil til at gaa, kommer han i Tanker om at han har glemt at aflevere Nøglen til det store Klædeskab. Han rækker den til hende, gennem Vinduet: Text: Aah, undskyld Frøken - det er Nøglen til deres Klædeskab, værsgod og tak for Laan!"

Højest forundret tager Evøe Nøglen og ser fra Henry hen til Klædeskabet. Først nu ser hun Tøjbunken paa Gulvet. Dette gør hende pludselig uvis. Skulde han alligevel have haft i Sinde at stjæle. Hun løber hen, stikker Nøglen i Klædeskabet og lukker op. "Svup-Nikolaj" der med Længsel har afventet dette Befrielsens Øjeblik, vælter nu ud og i god Overensstemmelse med de ham givne Instrukser, agerer han nu "Røver" og farer mod Evøe, der har hvinet op. Heltemæssigt er Henry, der naturligvis med Vilje har fremkaldt denne Situation sprunget til. Med Bravour omarmmer han beskyttende den

24/B

Det. King - Erase ind - Henry gives Birth
(+ let her of that year - Erase ind used
Politics - Henry persecution Birth same sin
than of Love same sin followed
Golden year - Birth since ind i. Voluntary
and later of - Publishing

~~24 B~~

Revelled of Publishing

forskrækkede Evøe og et Par Replikker mellem Henry og "Svup-Nikolaj", der er beregnet paa at sætte Henry i et tilstrækkeligt heroisk Relief hos den Skønne, bibringer+hende den Fornemmelse at hun kan takke Henry for sin Redning. Pludselig stødser de alle.

24a. Politisk Klokke
 * En elektrisk Klokke.

ses kimende. Evøe siger: Undskyld mine Herrer - et Øjeblik! Hun gaar. *24 B.* Henry og "Svup-Nikolaj" staar lyttende og ser uvist paa hinanden. "Kom her" siger Henry, trækker sin Overfrakke af og lægger den paa en Stol i Nærheden af hans høje Hat, som han tidligere har lagt fra sig. Han begynder nu at kaste alt Tøjet ind i Skabet, saa der ikke ses noget Spor af Nikolajs Færd. Nikolaj hjælper med og faar Henry's Hat og Overfrakke derind, uden at Henry i Farten lægger Mærke til det. Saa tager Henry til Slut Nikolaj og smækker ham attervind i Skabet. Han faar lige lukket Døren til, da to Politimænd fulgt af Evøe kommer ind. Henry staar smilende og tender sig en Cigaret. Evøe studser, ser at Nikolaj er væk og alt i Stuen intet ~~Rxægx~~ Mærke bærer af Indbruddet. Henry bukker let for Politimændene, ser fixerende paa Evøe, der endnu er ganske overrumplet og ikke ved om hun skal udlevere sin utrøttelige og egentlig charmerende Tilbeder eller søge at befri ham for Ubehageligheder, som han jo for hendes Skyld har udsat sig for. Uden at flytte Blikket fra Evøe, siger Henry: Mit Navn er Grev Corno, Frøken Evøe Marja's Forlovede. Tyven er lige flygtet gennem Vinduet. Han har intet stjælet." Det har givet et mægtigt Ryk i Evøe ved denne sidste fabelagtige Dristighed men hendes blidere Følelser vinder Overhaand over hendes Betænkeligheder og hun møder hans Blik og hører hans Ord uden at ytre noget. Politimændene fremsætter et Par Bemærkninger, hvortil Henry tager Initiativet til at sige at de godt

kan gaa hjem igen, de kan dog ikke faa fat i Tyven, der er over alle Bjerge. De trækker sig tilbage med et Buk og gaar. Evøe har staaet urokkelig og set uudgrundeligt frem for sig. Henry nærmer sig nu bag hendes Ryg og skæver over hendes Skulder. Han synes at opdage et ganske lille begyndende Smil paa den Skønnes Læber og han ser hende polisk ind i Øjnene. Smilet vokser og pludselig ligger hun i hans Arme i et langt Kys..... Alt har de glemt..... Men "Svup-Nikolaj" inde i Skabet har ikke glemt dem. Døren til Skabet gaar op. Han staar iført Henrys Frakke og høje Hat og breder Armene ud, sigende:

"Gra'de'le'er Herska'vet.....I Har min Vøl-si-nel-se".

Forbløffet farer de fra hinanden. "Svup-Nikolaj" der dog føler sig som Situationens Herre, gaar roligt hen til Vinduet, kigger ud:

"Banen er fri", han staar op i Vinduet og gaar ned af Stigen.

"Hov, Hov.....min Frakke...og min Hat..! siger Henry og løber henimod ham. Nikolaj sætter sit mest indsmigrende Ansigt op og siger bedende: "Aah - ta' og la' mig beholde Frakken og Sø-lin-dern te' Min'ne om I-døl-len."

Henry kan ikke staa for hans bedende Fjæs og siger smilende til ham: " Naah saa behold den da" "Svup-Nikolaj" gør en dyb Reverens med Hatten og forsvinder under Vinduet.

Evøe har moret sig kosteligt over Optrinet og slaar med et Sæt Armene om Henrys Hals og kysser ham.

\$